

MENIGHETSBLAD

FOR VESTRE BÆRUM

Håpet.

Det kristne håp. Takk, det er noe som hører med til død, grav og slike ting. Jeg er frisk, sterk og sunn, så jeg vil ikke tenke på den slags ting. Det passer, som for øvrig det meste av kristendommen, for gamle og syke som sikkert gjør fornuftig i å avslutte sitt livs regnskap. Jeg har rekker av arbeidsdager og arbeidsoppgaver foran meg. Det er disse jeg vil tenke på, ikke verdensfjerne ting som det kristne håp. — Slik tenker mange, altfor mange dessverre. «T e n k e n g a n g t i l», kunne jeg ha lyst til å si disse mennesker.

De har aldri satt seg inn i hva det kristne håp rommer av skatter og hvilken betydning det har for vårt liv. Det er så visst ikke verdensflukt vi skal innstille oss på. Tenk på de mange

som virkelig eide et levende håp. Paulus, Luther, Hans Nielsen Hauge o. a. De satt så visst ikke med hendene i fanget i passiv forventning og stille håp. Nettopp fordi de eide et levende håp gikk de frimodig til sine store arbeidsoppgaver, å gjøre håpet levende for andre. Hva de selv eide, var så verdifullt at det ville være helligbrøde å beholde det for seg selv.

Håpet gir kraft, det gir styrke — ja, det gir først livet mening

og dybde. I det finner vi fram til den fred og trygghet som vi sårt trenger til. Det gir livet den rette, trygge forankring.

Et skip uten anker mangler noe vesentlig i sin utrustning. Det må med rette kunne sies å være en grov forsømmelse ikke å ha ankeret med seg når skipet legger ut fra land. Slik også i menneskelivet. Et liv uten håp har en vesentlig mangel. Håpet er anker. Vi trenger det ankeret.

B-H.

HATTEN AV

for kvinnene!

Forleden dag så vi i en notis i «Budstikka» at fru Thorny Vogt var valgt inn i styret for Oslo krets av Den norske Sjømannsmisjon. Derfor besøker vi denne gang fru Vogt for å få henne til å fortelle om kirkens arbeid blant våre sjøfolk.

Først vil vi gjerne høre litt om sjømannsmisjonen i vår egen menighet.

«Vi har 6 kvinneforeninger som arbeider for sjømannsmisjonen,» forteller fru Vogt. «Tanumforeningen arbeider bare for sjømennene. De fem andre — Sandvika, Bærum Verk, Lommedalen, Jaren kvinneforening og Søstrenes misjonsforening på

Bærum Sykehus arbeider både for sjømannsmisjonen og Misjonselskapet. Alle sammen driver godt, og det er ikke små beløp som de samler inn hvert år.»

Vi ber fru Vogt fortelle litt om arbeidet ute i dag.

«Da må jeg sitere en sjømann som skrev dette:

«Vi sjømenn har et fast punkt ute i verden, i de fleste større havnebyer vi anløper, møtes vi av et stykke Norge. Det er sjømannskirken, leseværelset, i det hele den virksomhet Sjømanns-

misjonen driver. Vi kan komme aldri så langt bort fra hjemlandet, vi møtes av vårt eget flagg, og det har noe å si for sjømannen. —

Vi liker å ha dette holdet punktet. Det ville være et uerstattelig tap om Sjømannsmisjonen skulle bli borte.»

Og fru Vogt forteller: «I dag har vi — etter 86 års arbeid — stasjoner i alle verdensdeler, — i alt 28 i 16 forskjellige land. Direkte til virksomheten er knyttet en stab på 40 prester og 90 legmenn. På denne måten står vi godt rustet til å møte og hjelpe de 40 000 norske sjømenn som på over 1000 norske skip i dag krysser verdenshavene.

Det er i første rekke takket være landets 3000 kvinneforeninger dette verdifulle arbeid kan drives. Det koster hvert år 3 millioner kroner å drive sjømannsmisjonen. Her i Oslo krets

kunne vi i fjor sende inn henimot ¼ million.»

«Noen spesielle oppgaver akkurat nå?»

«Den årlige innsamlingen av julegaver!» svarer fru Vogt. «Jeg vil så inntrengende som mulig be alle være med og sende julepakker til sjømennene som må være hjemmefra i julen.»

Denne samtalen ga oss noe å tenke på. De fleste av oss ante vel neppe at sjømannsmisjonen drev så «stort». Og vi bør merke oss at det er kvinneforeningene som driver verket, kvinneforeningene som vi ofte rynker litt på nesen av. Nei, jeg tror vi nå skal slutte å rynke på nesen og heller i beundring ta hatten av for kvinneforeningene og dem som der trutt og trofast går inn for så store saker. Sjømannsmisjonen er bare ett eksempel blant mange på at kvinnenes arbeid gir store resultater.

Til ettertanke - -

August Strindberg, svensk forfatter, død 1912, som bl. a. tok sterkt til orde mot den sosiale urettferdighet, ble på sine siste år en kristen:

«Rent ut sagt: Jeg tilskriver alle mine ulykker denne ene årsak, at jeg har vært gudløs.

Et menneske som har brutt forbindelsen med Gud, kan ikke mota noen velsignelse, alle ord om å være sin egen lykkes smed har ikke noe for seg.

Hvis Herren ikke bygger huset, arbeider bygningsmennene forgjeves. Det er hele sannheten.

At også et troende menneske kan rammes av ulykken, det vet vi. Men alt føles på en annen måte. Det er prøvelser, som mottas — går forbi — og etterlater fred og lykke.

Forbannelse hviler over alt hva et gudløst menneske tar fatt på. Kommer der penger, forsvinner de som de er kommet. Intet holder stand, intet trives hos den gudløse.

Jeg kunne nok til unnskyldning for meg selv nevne min ungdoms lærere, som fornektet kristendommen. Men jeg vil selv ta skylden på meg.

Så finner jeg kanskje én, der vil bære den for meg.»

A.s Hamang Papirfabrik

SANDVIKA

FLASKER, FILLER, JERN, METALL

Brukte ovner kjøpes stadig
Skytematter stadig på lager

Svend Pettersen

Tlf. 53 88 62

Lager ved fabrikkens Tomten

Daglig tilførsel av fersk fisk
og friske grønnsaker

Bærum Fiskesentral

Tlf. 53 89 58

Religiøs litteratur
Bibler - Testamenter - Salmebøker

Sandvika

Bok- og Papirhandel

Rannveig og Oskar Andresen
Telefoner 53 85 42 - 53 89 55

Mannskvelden

i oktober blir i prestegården torsdag 30. kl. 19.30. Dosent, dr. theol. Sverre Aalen holder foredrag: «Kan vi tro på Bibelen?» Vi tar med mat som vanlig, og alle er hjertelig velkommen.

Nytt navn?

«Menighetsblad for Vestre Bærum» er i grunnen et alt for langt og tungvint navn på bladet vårt. Skulle vi ikke prøve å finne et navn som er kort og treffende? Vi lar spørsmålet gå videre til alle leserne.

Frukt.

Jeg sitter i hagen under plommetreet og skriver. Det var i våres rent overlessset av blomster, så det var en fryd å se. Blomstene satte kart, og det i slik mengde at en jo måtte regne med det ikke evnet å bære alt fram til moden frukt.

Som jeg sitter og ser og tenker på dette, kommer det store og alvorfulle spørsmål til meg: Hvordan er det med *mitt* livstre? Bærer det noen frukt? Og hva slags frukt? — Så stiger et ønske og en bønn opp til Gud: «At jeg et sådant tre må være, som deg utallig frukt kan bære!»

Hvordan frukt bærer mitt livstre? Ond frukt til skade og fordervelse — ja, evig død? Eller *god frukt* til gagn og velsignelse for oss selv og våre medmennesker — frukt som varer ved til evig liv?

T. H. F.

KRISTI ANSIKT gjennom tidene VII.

Georges Rouault: *Svededuken*.

Den franske maleren Georges Rouault (uttales sjorsje roå) ble født i 1871 under pariserkommunen, mens versail-beboernes bombardement av Paris drysset granatsplinter om huset. Han var av håndverkerfamilie og begynte selv i glassmesterlære. Men han hadde ikke tenkt

å sette inn ruter som gategutter hadde knust hos folk, — han drømte om å få gjøre glassmalerier til kirker. Derfor delte han sin tid mellom glassmesterlæren og kunsthåndverksskolen. Men allerede da han skulle få gjøre sitt første glassmaleri i apotekerskolens bygning, forsto den kunstneren som hadde tegnet dem at det var noe særskilt ved den unge arbeidsmann. Og han sendte Georges Rouault til akademiet. Så ble han maler, en av de eiendommeligste, mest dramatiske og mest omstridte i vår tid. Først da han var nær 80 år fikk han utført sitt første glassmaleri i en kirke, og det var et Kristushode, som ligner det vi gjengir.

For denne mannen var kristen. Hele hans manndoms kunst handler om de sentrale kristne problemer, forfengelighet og synd, samt frelsen gjennom smerte. Forfengelighet og synd maler han som klovn og skjøge, og forsoning maler han som Kristi smertevridde ansikt. Og her er det alvor! Bare de grove linjer som pinen furer et ansikt med, får lov å forme det opphøyede hode. Og fargen er som blod og aske. H. S.

DET ER HELT GALT

å tro at kvinneforeningene bare er for de eldre. Du som er ung, må også bli med! — Ja, for *alle* vi som lever i et kristent land, har *ansvar* for misjonen. Og det er altfor lettvindt å sky-

ve det ansvaret over på andre. Har *du* funnet din plass i misjonsforeningen? Velkommen skal du være! Kanskje du kan få med en venninne også?

*
*
*
I som er faddere
*
*
*
til dette barn . . .

Når vi blir minnet om disse ordene, føler vel de fleste av oss et stikk i samvittigheten, og vi blir nødt til å spørre oss selv. — Hvorledes har jeg oppfylt mine fadderplikter?

Jo, vi kan da bevitne at gudbarnet vårt «er døpt til Faderens, Sønnens og den Hellige Ånds navn». Men vi må være klar over at den form formaningen har fått, nemlig at vi skal være vitner om det, kan komme til å bety atskillig mer enn rett og slett bevitnelse i betydningen bekreftelse.

Aller mest skorter det kanskje på «å komme det i hu for Gud» i vår bønn, særlig hvis vi kommer til å bo langt borte fra gudbarnet vårt. Vi glemmer det — enda vi så inderlig godt kjenner til forbønnens makt.

Når det gjelder «å hjelpe til at det blir oppdratt i tro og guds-frykt», er det heller ikke rart bevendt med oss. Rent materielt

ligger forholdene i vårt land oftest slik an at det ikke blir aktuelt med noen direkte hjelp — foreldrene greier selv oppdragelsen. Men åndelig kan det ha stor betydning at vi som faddere ofte besøker gudbarnets hjem — om ikke annet så i hvert fall være med det i aftenbønnen — og i det hele vise hjemmet det vokser opp i, vår interesse og hjertevarme.

La oss heller ikke glemme at det er som menighetslemmer at vi tar imot oppdraget som fadder. Og da burde det være en selvfølge at vi viser den ærbødighet for hele gudstjenesten, som barnedåpen er et ledd i, at vi møter opp ved gudstjenestens begynnelse, ikke bare innfinder oss til dåpshandlingen og da ofte forstyrrer andakten for resten av menigheten.

Måtte Gud hjelpe oss til å føle og ta opp fadderansvaret på riktig måte!
H. B.

**Nafstads
Auksjonsforretning**

Teatergaten 14 - Oslo
Telefon 33 12 04

H. Munthe-Kaas A.s

ELEKTRISK FORRETNING

Telf. Sandvika 53 80 43

**DET EVIGE
OG DET AKTUELLE**

Av biskop Schjelderup.

Forankringen av vårt liv i det evige — vårt «borgerskap i himmelen» — skal ikke føre til verdensflukt, ikke til en passiv svelgen i «det oppbyggelige», men evighetsopplevelsen skal prege vårt liv i tiden. Om du var henrykket i den syvende himmel og visste om et stakkars menneske som trengte en tallerken suppe, var det bedre at du forlot henrykkelsen og ga ham å spise, sa Mester Ekehart.

Vi kan uttrykke det slik: Den aktive kjærlighetstjeneste er i virkeligheten prøvestenen på ektheten i vår evighetsforankring.

Det er et gripende bilde Jesus har tegnet av den store dom på den ytterste dag. På den dag skiller Menneskesønnen mellom menneskene som samles for hans trone, og til alle dem på den venstre side, alle de bortviste, sier han:

«Jeg var sulten, og I ga meg ikke å spise. Jeg var tørst, og I ga meg ikke å drikke. Jeg var fremmed, og I tok ikke imot meg. Jeg var nøken, og I kledde meg ikke. Jeg var syk og i fengsel, og I så ikke til meg.»

Og de svarer ham alle og sier:

«Herre, når så vi deg sulten eller tørst eller fremmed eller nøken eller syk eller i fengsel, og tjente deg ikke?»

Da svarer Menneskesønnen dem og sier:

«Sannelig sier jeg eder: Hva I ikke har gjort mot en av mine

**Sandvika Elektriske
Bakeri & Konditori**

Erling Østby
53 85 10 - 53 02 36

Østbys Konditori

Haslum - 53 69 43

Sandvika Hjemmebakeri

(vis à vis Hamangporten)

Alt i hjemmebakte kaker
Bestillinger mottas

Tlf. 53 86 54

Godt utvalg i skotøy

**Sandvikens Skotøi-
forretning**

V. Paulsen

ALT I BYGNINGSARTIKLER

Gustav Lund A.s

Sandvika
53 81 65 - 53 89 05

minste brødre, det har I heller ikke gjort mot meg.»

Dette er Jesu svar på spørsmålet om det evige liv og det aktuelle . . .

Gudstjenester.

Søndag 19. oktober:

Bryn kirke kl. 11: Høymesse med altergang.

Søndag 26. oktober:

Tanum kirke kl. 11: Bededagsgudstjeneste.

Sandvika kirke kl. 11: Bededagsgudstjeneste.

Søndag 2. november: (Allehelgenssøndag):

Bryn kirke kl. 11: Høymesse. Offer til Kirkens Nødhjelp.

Søndag 9. november:

Bryn kirke kl. 11: Høymesse med altergang.

Sandvika kirke kl. 11: Høymesse med altergang.

Søndag 16. november:

Tanum kirke kl. 11: Familiegudstjeneste. Offer til Kirkens Nødhjelp.

Lommedalen skole kl. 11: Møte. Sollihøgda kapell kl. 11.15: Høymesse.

Søndag 23. november:

Bryn kirke kl. 11: Høymesse med altergang.

Sandvika kirke kl. 11: Høymesse med altergang.

J. T. Dagestad

MALERMESTER

Evjevn. 28 - Tlf. 53 01 65

Valler Fryseri

og

Valler Vaskeri

Tlf. 53 88 27

Allehelgenssøndag

pleier være en særlig festdag i Bryn kirke. Det håper vi den skal bli også i år — 2. november. La oss samles mannjevnt om gudstjensten den søndagen. Vi får sang av en dobbeltkvartett.

Menighetsrådet har innvilget offer til Kirkens Nødhjelp, og vi håper at mange vil nytte anledningen til å støtte dette gode formål med en gave.

Familiegudstjenestene

viser seg å være populære her i Vestre ærum. Det er da også festlig å kunne samle barn og foreldre i kirkene våre ved disse anledningene. Nå blir det familiegudstjeneste i Tanum kirke søndag 16. november. Vi ber alle interesserte å notere seg dagen og komme i flokk og følge.

Onsdag 19. november

skal vi ha menighetsfest igjen, og denne gang i anledning av at vi får besøk av biskop Smemo. Det er første gang biskopen kommer til Vestre Bærum, og vi håper at det vil bli noe av en menighetsmønstring den kvelden. Se nærmere kunngjøring i «Budstikka».

MENIGHETSBLAD FOR VESTRE BÆRUM

utgis av Vestre Bærum menighetsråd og utkommer med 10 nr. i året.

Redaksjon: Fredrik Knudsen, Olaf Büch-Holm, Emil Nitter.

A. & Industritrykkeriet, Oslo